<u>Introduction to סוגיא and #1 פרק המפקיד and #1</u>

בבא מציעא is the third ברק המפקיד that apply to a שוֹמֶר that apply to a דינים that apply to a בבא מציעא. a watchman, of a פֵּלְקְדוֹן, an item given over to him to be watched, by its בַּעָל, its owner. There are 4 different types of תורה that the תורה discusses in פרשת משפטים.

פרק כב, פסוקים ו׳ - יג׳

שומר חנם

ּ כּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ־כֵלִים **לִשְׁמֹר וְגָנֵב** מִבֵּית הָאִישׁ אִם־יִמְּצֵא **הַגַּנָב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם** ז אָם־לֹא יִמְּצֵא הַגַּנָּב **וְנִקְרַב בּּעֵל־הַבּּיִת אֶל־הָאֱלֹהִים** אִם־לֹ**א שָׁלַח יָדוֹ** בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ: חּ עַל־כָּל־ דְּבַר־פָּשַׁע עַל־שׁוֹר עַל־חֲמוֹר עַל־שֶׂה עַל־שַּׁלְמָה עַל־כָּל־אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי־הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יַבֹא דָּבַר־שָׁנִיהֵם אֲשֵׁר יַרְשִׁיעֵן אֱלֹהִים יִשַּׁלֶּם שְׁנַיִם לָרֵעֵהוּ: סּ

The first "פרשה" discusses the שומר חנם of a שומר חנם, a "free" watchman. A שומר חנם is someone who does a favor for someone and agrees to watch his item for him. Although a bis doing a favor, he is not allowed to use the item he is watching.

שומר שכר

ט כִּיינִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ־שׁוֹר אוֹ־שֶׁה וְכָל־בְּהֵמְה לִּשְׁמֹר וּמֵת אוֹ־נִשְׁבַּר אוֹ־נִשְׁבָּה אֵין
רֹאֶה: יִ שְׁבֻעֵת ד׳ תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעָלָיו וְלֹא יְשַׁלֵם:
יִּא וְאִם־גָּנֹב יִגְּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו: יב אִם־טָרֹף יִשָּרֵף יְבָאֵהוּ עֵד הַשְּרֵפָה לֹא יְשַׁלֵם: פּ

The second "פרשה" discusses the שומר of a שומר, a "paid" watchman. A שומר, is someone who is hired (receives benefit) to watch an item for someone else. The שומר is paid only to watch the item, he is not allowed to use it.

שואל / שוכר

יג וְכִי־יִ<mark>שְׁאַל</mark> אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבָּר אוֹ־מֵת בְּעָלָיו אֵין־עִמּוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם: יד אִם־בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם אִם־שָׂכִיר הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ:

The third "פרשה" discusses the הלכות of a שואל, a "borrower". A שואל is someone who receives permission to use someone else's item for free. In the final תורה the מיובר the מוכר a "renter". A שובר pays to use the item.

A שומר שומר שומר שומר שומר are all different types of "watchmen".

Some הלכות of the ד׳ שומרים are similar to one another and some are different:

All four שומרים are required to properly watch and care for the item they were given. If any of them are פּישָע, negligent, in watching the פּיקדון, they are going to be אייב to pay for any damage that happens to it. Similarly, if the שומר uses the item when he wasn't allowed to (this is called being שומר - it is similar to stealing it), the חייב is going to be אייב וואלף בּה יִד יייב.

Each of the די שומרים <u>automatically</u> accept different levels of responsibility on the מיקדון. Therefore, their מִיקדון differ in the following cases:

- ליקדון if an unforeseeable accident happens to the פיקדון.
- ליקדון if the פיקדון is lost or stolen.
- Since a שומר חנם is doing the בעל a favor, he is סטור on everything (גניבה ואבידה,אונס), so long as he was not פושע.
- Since a שואל borrows the item without giving anything in return (כל הנאה שלו), he is חייב), he is חייב on everything, even מָתֶה מֶחֶמֶת מְלַאכָה" or if it was "בָּעַלִיו עָמוֹ" or if it was "בָּעַלִיו עָמוֹ".
- Since a שומר שנר was hired to watch the פטור on חייב he is פטור on גניבה ואבידה on אונסין.
- Since a שוכר pays to use the item there is a מַחְלוֹקֶת תַּנְאִים if he is like a שומר חנם or like a שומר שכר *thet a שומר שבר is that a שומר שבר*.

אָיעָה	גניבה ואבידה	אונס	שוֹמְרַים
חייב	פטור	פטור	שומר חָנֶם
חייב	חייב	פטור	שומר שָכָר
חייב	חייב	פטור	שוֹבֵר
חייב	חייב	חייב	שואל

1	כתה	וידר/	17
N	וטריו	קלא	ש

המפקיד הקדמה

חיוב שבועה

- 1. When something happens to a שומר שומר must make a claim as to what happened to it. If the פטור makes a claims that makes him פטור from paying (for example if it was stolen from a אָבוּעָה to make a חָיָיב מִדְאוֹרֵייְתָּא to swear, about what happened. This is called שִׁבוּעַת הַשׁוֹמְרִים.
 - o The שמר includes in this שומר that:
 - 1. He was not בושע, negligent with it.
 - 2. He was not שולח בה יד, he didn't use the פיקדון.
 - 3. שֵׁאֵינוֹ בְּרְשוּתוֹ is no longer in his possession.
- 2. The reason the שומר makes a שבועה is to make sure he is saying the truth. People were very afraid to swear falsely. To make a שבועה one would hold a תורה and swear in the name of א תשרת הדברות about their claim. Not swearing falsely is the 3rd of the לא תִשָּׁא) עשרת הדברות discusses terrible punishments that come as a result of making a שִׁבּוּעַת שֵׁקֵר, swearing falsely.
- 3. If the חייב is obligated to swear but does not want to he is חייב to pay. This is known as:

 "מְתּוֹךְ שָׁאֵינוֹ יָכוֹל לִישָׁבַע מְשַׁלֵם" "because he won't swear he must pay"

דיני גניבה

- When someone steals an item he is חייב to return the item he stole or its value. An item's value is called קַרֵרן.
 - If עַדִּים, witnesses, testify that he stole it and he is caught, the גנב is to pay בָּבֵל, double.
 - If the טָבַח אוֹ מֶבֶר, an ox, and he is טָבַח אוֹ מֶבֶר, he slaughters
 ("Shects") or sells it, he is חייב to pay ה' 5 times the value of the שור.
 - If the טָבַח אוֹ מְכַר, a sheep, and he is יָטָבַח אוֹ מְכַר, he slaughters
 ("Shects") or sells it, he is שה to pay די 4 times the value of the שה.

חייב

יו וידר/כתה וי	ל
שקלא וטריא	

המפקיד הקדמה

	-	44	4
٠	\mathbf{I}	v	,

- (If the גנב steals a טָבַח אוֹ מָכַר but is not טָבַח אוֹ מָכַר, he is not חייב to pay די או הי to pay חייב, he wever (if he is caught through עדים), he may be חייב.)
- The payments of קנט and הוֹיָר are a קנט, a penalty. The rule is that if one is מוֹדֶה, he admits that he is פטור to pay a פטור from paying it.

1	כתה	/フザソ)	17
N	וטריו	קלא	ש

המפקיד הקדמה

•	ᅒ	VI

Quick Review/Introduction to גמרא:

גמרא is primarily an explanation of the הלכות in the גמרא. משנה also answers any also answers any מרא משנה in the משנה is divided into different topics, each topic is called a ממרא is the written discussions of the אַמוֹרָאִים that analyzed the spent their entire lives learning, clarifying, and explaining the הלכות is called the אמוֹרָאים is called the אמוֹרָאים. The "back and forth" discussions between אמוֹרָאים is called the שניות is called the שניות בוריים.

Nearly every מימרא begins with a מימרא. A מימרא is a statement or הלכה that the גמרא that the מימרא is a statement or מימרא. Many times the אמורא will with a מימרא mentioned in the previous משנה before starting to analyze it.

1	/כתה	/177	17
N	וטריו	יקלא	ש

המפקיד גמרא דף לג:

# 1	משנה

The first משנה begins by discussing the הלכות that apply when a פיקדון is stolen from a שומר is anyways פטור for paying משנה. Remember, a גניבה ואבידה.

On ALL sheets. When there is a *, write the actual words of the גמרא. When there is a *+ , write the גמרא s words AND their translation.

(At times it will not be indicated.)

times of its value.

המפקיד אצל חבירו בהמה או כלים,
ונגנבו או שאבדו. שילם, ולא רצה
לישבע, שהרי אמרו שומר חנם נשבע ויוצא,
נמצא הגנב משלם תשלומי כפל. טבח ומכר
משלם תשלומי ארבעה וחמשה. למי משלם?
למי שהפקדון אצלו בשבע ולא רצה לשלם,
נמצא הגנב משלם תשלומי כפל, טבח ומכר
משלם תשלומי ארבעה וחמשה, למי משלם
לבעל הפקדון. גמ׳ למה ליה למתני בהמה

רישא

סיפא

1.	(The משנה begins by setting t	ip the case): *	n, the one who gives over to
	by his, an _	or *_	, vessels, as a פיקדון to be watched. Then,
	נגנבו, the פיקדון was	_ or *	, it got lost. Since a פטור is פטור is from paying
	for אבידה or אבידה. he has two	options which	the רישא and סיפא will discuss.

- 2. (The אילם ולא רצה לישבע: (רישא chooses to _____ and not swear; שהרי, since we said that a _____ ח __ ש can be *____, he can swear, and is אמרו, he is _____ swear, and is ____, the thief pays . Therefore, if he choses to pay, רגנב, or if it is a אומר אווצא and the thief pays אומכר, or if it is a אומכר , or if it is a אומכר , he shected or ____ it and he must pay 4 or 5
- **3.** (**The משנה asks rhetorically**): "למי משלם", to whom does the גנב pay?
- 4. (The משנה answers): "למי שהפקדון אצלו", to the one whom the *______ is by him.
 Meaning, the פיקדון must now pay to the _____. Since the שומר חנם chose to pay for the _____.

1	יוידר/כתה יי	7
N	שקלא וטריו	

המפקיד גמרא דף לג:

		:	שם

even though he could have been פטור through swearing, it is considered as if he has acquired the from the owner. Since the פיקדון belongs to him, the שומר receives the כפל or payments of עבר הביון דשילם קנה כל תשלומה) ד׳ ו ביין דשילם קנה כל תשלומה) ד׳ ו

5. (The דין of the אים: (סיפא), if the ______, if the _____, thooses to swear about what happened and he doesn't want to pay. Then, משלם, if the thief is found, משלם, he pays the _____, or the 'חב" ___ to the _____, the [original] owner of the item.

יו וידר/כתה וי שקלא וטריא

המפקיד גמרא דף לג:

		:	שם

#1 גמרא/סוגיא

Step 1: שאלה

The גמרא begins by analyzing the first משנה of our משנה.

	(A שאלה is a question that asks for information.)
? t	למה ליה למתני בהמה ולמה ליה למתני בהמה ולמה ליה למתני כלינ
1.	(The גמרא asks): שומר אומר, why was it necessary for the למחני, משנה, to [about a ממר paying or swearing for a "כלים using both an example of a * and of כלים? Why couldn't the משנה simply have taught this הלכה with one of these examples and I would learn one from the other?
	Step 2: תירוץ
	צריכי, דאי תנא בהמה, הוה אמינא, בהמה הוא דמקני ליה כפילא, משום דנפיש טירחה לעיולה ולאפוקה, א כלים, דלא נפיש טירחייהו, אימא לא מקני ליה, כפיל
2.	(The אמנא answers): מראב, both examples of the משנה are We cannot possibly learn out one from the other. (The אמנא explains): אוֹר אמנא, if we only taught *, הוה אמינא, I would have that the owner is only willing to be, give over his 'rights' to the ספל (when the pays instead of swearing) by a בהמה since אלעיולה there is a lot of bother לעיולה, to bring the up, * שרחייהו and to take the animal out. Therefore, if the אפטור pays the מקנה is that may come will may extra payments that may come.
	אבל כלים, however, in regards to when the שומר pays for *, אבל כלים that there is no great for the לא מקני ליה , I would, I would, אימא, I would, that the נא מקני ליה , that the בעלים is not willing to be * to the כפלא , it is necessary for the משנה to say the word, to teach us that even when the קונה is not cequires) the *

1	לתה	וידר/	17
N	וטריו	קלא י	ש

המפקיד גמרא דף לג:

 : 1	0	٧

ואי תנא כלים, הוה אמינא, כלים הוא דקמקני ליה כפילא, משום דלא נפיש כפלייהו, אבל בהמה, דכי טבח ומכר משלם תשלומי ד' וה', אימא לא מקני ליה כפילא, צריכא

- 5. ואי תנא כלים, and had the משנה only taught the case of *______, and not the case of ______.
 מקנה is the owner willing to be מקנה is the owner willing to be מקנה over the (rights to) דלא נפיש כפלייהו , כפל , because the extra payments will not be that much.
- 6. אבל בהמה, however in regards to a *_____, יהי, והי, however in regards to a *, that if the גנב, that if the אבל בהמה, however in regards to a *____, that if the אבל בהמה, that if the אומר, that if the אומר, אבל בהמה, it may end up that he will need to pay ____ or ___ times its value, אימא לא מקני ליה כפילא, I would say that the בעלים is not willing to be *_____ to the טכל שומר.
- 7. **Therefore**, **צריכא**, it is ______, for the משנה to teach us both examples of כלים. Had the משנה said only one, I would **NOT** be able to learn out one from the other.

Quick Review of #1 משנה: Our גמרא began with a שאלה on our משנה: Why does the give 2 examples, כלים and כלים (to teach that a שומר who pays instead of swearing acquires the צריכא, it is necessary to teach both examples of כלים and כלים because had we only said one of them, I would not be able to apply this דין from one to the other.

1	T	בת		77	' > 1	14
N)	טו	1	לא	יק	ש

המפקיד גמרא דף לד.

								:	O

סוגיא to #2 סוגיא, What you need to know:

To acquire ownership of any item one must make a קּנְיֵן on it. Just paying for something doesn't make it "yours" yet. The most common way of making a קנין is by doing הַּגְּבָּהָה on it, by picking it up (like when they pick up the תורה). Until the item is picked up, it has not changed ownership. On large items, one can do מְשִׁיכָּה, pull or move the item, to aquire ownership on it.

For example, if I want to buy a slice of Pizza, I may order and pay for it, but I don't own the slice until I actually pick it up. So, if I order a slice of pizza and it falls before I pick it up, the store must provide me with a new one. Since I hadn't made a קנין on it, it was not yet considered to be mine. However, if I pick up the slice, even if I didn't actually pay for it (with the owner's permission), it is considered as if I own it since picking it up is a קנין. If the slice falls, I must still pay for it, and I'm not entitled to another.

In the first פיקדון we saw that when the שומר pays for the פיקדון its as if he buys the פיקדון and all extra קנָלות (penalties) from the בעלים. The next אוניא will discuss how it is legally possible to be קנָלות there is no actual קנָנן taking place.

#2 סוגיא

This סוגיא discusses how it's possible for the שומר to be מַקְנֶה the כפל to the שומר, after the שומר after the מקנה

Step 1: קשיא

מתקיף לה רמי בר חמא, והא אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם? ואפילו לר״מ דאמר ״אדם מקנה דבר שלא בא לעולם״, ה״מ כגון פירות דקל דעבידי דאתו, אבל הכא מי יימר דמגנבא, ואם תמצי לומר דמגנבא, מי יימר דמשתכח גנב, ואי משתכח גנב, מי יימר דמשלם, דלמא מודי ומפטר?

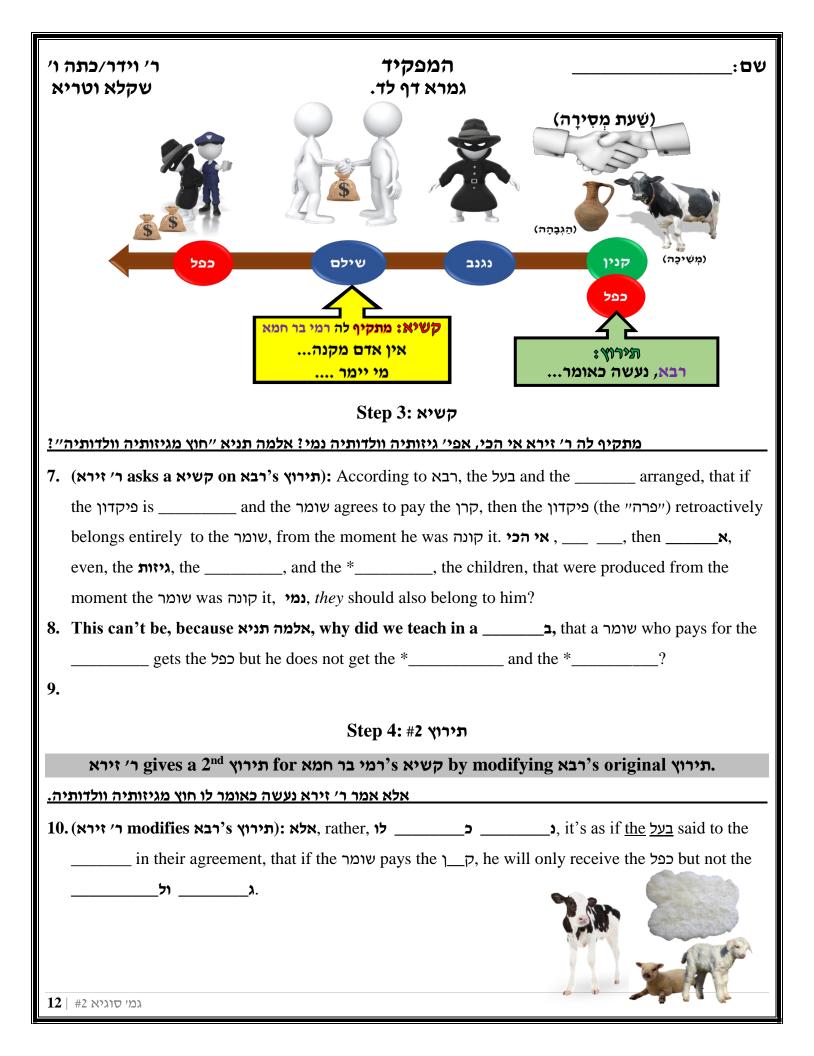
1.	(משנה asks a question on our רמי בר חמא): [How is it possible for the בעל to be מקנה to the כפל to the
	שומר], שומר בר שלא בא לעולם, a person cannot be, give over to be acquired,
	something that didn't come into existence yet? Therefore, how is it possible to be מקנה the
	if this extra payment doesn't even exist?
	The הלכה is that a person can only transfer ownership on items that are already in existence. For
	example, someone cannot be מקנה "the grand prize of the "year-end" raffle", since it doesn't exist
	yet. Since the בפל doesn't exist vet, the שומר can't possibly be מקנה it to the שומר?

1	לכתה	וידר/	17
N	וטריו	קלא	ש

המפקיד גמרא דף לד.

					:	O	ש

2.	רמי בר חמא) continues his question): ואפילו לר"מ, even according to
_•	who argues and holds that a person CAN be שלא בא a מ T
	, these words are only regarding items that already began
	to exist such as פירות דקל, fruits of a tree, דעבידי דאתו, that will surely
	continue to come into existence. Since the buyer (the קונה) is secure that the fruits will come, the
	is valid.
3.	However, מי,, regarding the payments of, הכא, who says that it
	was going to be? ואם תמצי לומר, and even if you'll that the item would get stolen,
	מי , who says משתכח that the would be found? And, even if משתכח
	*, the thief would be, who says that he would end up paying כפל? Maybe he
	would be מחייב is מודה him and he would end
	up being פטור from paying *
4.	(The קשיא): Because there are so many different possibilities that would cause the כפל to not be
	paid, even לא עבידי, would agree that it is something that is, it will probably never
	come into existence, and therefore the בעל cannot be to the?
	Step 2: #1 תירוץ
<u>."1</u>	אמר רבא נעשה כאומר לו, "לכשתגנב, ותרצה, ותשלמני, הרי פרתי קנויה לך מעכשי
5.	(קשיא s'רמי בר חמא because, נעשה כאומר to the כפל to the פומר because, נעשה כאומר
	ti's as if the בעל said to the שומר at the time that he gave him the בעל, פיקדון פיקדון: "בעל, נשַׁעַת מְסִירָה,
	if the me and not make a ,ותרצה ותשלמני, and you will want to me and not make a
	א. Then, הרי פרתי קנויה לד, my is going to be "acquired to you" מעכשיו,
	[retroactively] from at the שעת מסירה."
6.	Since the פרה will "retroactively" belong to the שומר from the moment the he makes a קנין on it, it
	comes out that when the פיקדון pays for it, the פיקדון and all extra payments already belong to him!
	- איי, explains that the קרן always agrees to do this because he prefers to get back his כפל.

ר' וידר/כתה ו' שקלא וטריא	המפקיד גמרא דף לד.	שם:
	Step 5: שאלה	
ומאי פסקא?		
11. (The אמרא asks a שאלה on s	ר' זירא: אירא א (תירוץ 's ווירא). או , how is it detern	nined - that the בעל only
agrees to be מקנה the *	to the שומר, but not the the לדות and גיזות	1?
	Step 6: תירוץ	
א, דמגופה לא עביד איניש דמקני.	<u>לתא. שבחא דאתא מעלמא עביד איניש דמקני. שבו</u>	סתמא דמ
מעלמא,, that con really expect to get it), מקני profit th	nes from outside (<i>literally "the world"</i> , meaning from outside (<i>literally "the world"</i> , meaning at comes from within (<i>literally, "the body of the compacts</i> to receive) דמקני	ing, the owner doesn't ng to give over. However, the animal", meaning,
to give away.		
	Step 7: #3 תירוץ	
רבא Note: When the גמרא say	d answer to רמי בר חמא's question on our's original תירוץ differently (see Step 2). es איכא דאמרי, there are those that say, the ent version to something taught previously	is providing a גמרא
שלמני, סמוך לגניבתה, קנויה לד <u>".</u>	י אמר רבא נעשה כאומר לו, ״לכשתגנב, ותרצה, ות	איכא דאמר
13. איכא דאמרי, there are those	that, אמר רבא , that really רבא answers	רמי בר חמא) s question:
how can the בעל be	the כפל, if it is a ל th	at נעשה כאומר לו, it's as if
the said to the אומר	שומר and the פיקדון is and the שומר	pays, then סמוך לגניבתה,
right-before it was stolen, 75	פיקדון the פיקדון is going to be	to you.
14. (Since the פרה exists, it is not	ot a problem of לקנה ד שלא ב ל	(מְשִׁיכָה) קנין (מְשִׁיכָה) (מְשִׁיכָה) מפל

גמי סוגיא 2# | 13

1	כתה	/カザ)) <i>/</i> ^
N	וטריו	לא	שק

המפקיד גמרא דף לד.

			:	6

Step 8: שאלה
The גמרא asks, "What is the difference", between the 2 רבא of תירוצים.
מאי בינייהו?_
15. (The גמרא asks): מאי בינייהו , what is the between the 1 st מרא and the 2 nd תירוץ of רבא (the ד)?
16. This kind of question is called a נפקא מיניה. נפקא מיניה literally means "we take out from this". When learning we often ask, "what's the נפקא מיניה", which basically means "what difference does this make". In our גמרא provides 2 different versions of תירוץ צ'רבא therefore asks, מפק"מ what is the difference between them or "what is the מאי בינייהו".
Step 9: תירוץ #1
The גמרא provides two נפקא מיניה's between the two רבא of תירוצים.
איכא בינייהו קושיא דרבי זירא.
17. (Answers the איכא בינייהו: גמ׳, there are differences between the 2 רבא of תירוצים. The first נפקא
is the * of מיניה had asked on the 1st רי זירא. רי זירא also acquire the and the, since he owns the פיקדון (the מיכור (the ביקדון) from the מיכור? 18. According to the 2 nd מירוץ of (the) there is no איכא ד occurred. Therefore all
the איזות and איזות already belong to the נפקא מיניה 1# קושיא דר׳ זירא עת מסירה שעת מסירה קנויה לן קנויה לן רבא 1#

1	מתה	וידר׳	17
N	וטריו	יקלא ^י	ש

המפקיד גמרא דף לד.

			:	D'	ש

Steps 10: תירוץ #2

דקיימא באגם:	נמי.	אי
--------------	------	----

- **19. אי נמי, another דקיימא באגם, if** the פרה was in the *____, the swamp, when it was stolen. According to the 1st _____, the פרה at the time he received it from the בעל, therefore, even if it was in the בעל, he still gets the בכל
- **20. However**, according to the 2nd תירוץ, the שומר is only פיקדון, the פיקדון. Since the is in the אגם at this time, the שומר has no ability to be הונה the אנם it, therefore he would not be able to receive the _____.

המפקיד גמרא דף לד.

#3 סוגיא

The משנה taught that a שומר that could have been פטור by making a שבועה but instead chose to pay for the פיקדון, receives the סוגיא examines if the שומר needs to actually pay or can the כפל just by making a verbal commitment to pay.

Step 1: מֵימְרָא
A אמורא or an תנא or an אמורא or an אמורא
שילם ולא רצה לישבע [וכו']:
1. (The שומר חנם begins with a quote from our משנה says, "If the שומר חנם chooses to
for the פיקדון and not , then, בעל is מקנה is מקנה the to him.
Step 2: מימרא
א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן: לא שילם שילם ממש, אלא, כיון שאמר הריני משלם אע"פ שלא שילם.
2. רי חייא ב"ר אבא) - says a בעל for the stolen שומר agrees to pay the בעל
פיקדון, he doesn't need to actually, אלא ,, as
soon as he says משלם, "I am going to pay you", (and commits verbally, so that the בעל,
doesn't need to take him to בית דין to make a בעל agrees to be to him,
אע"פ שלא שילם, even though he hasn't paid (yet). משלם" משלם" ראיה (דיוק) Step 3: (דיוק)
A איה a proof, establishes that a הלכה is 100% accurate. When the גמרא attempts to bring a ראיה,
it brings information from a recognized source, like a ברייתא or ברייתא.
תנן "שילם ולא רצה לישבע" שילם, אין, לא שילם, לא. 3. (The ראיה attempts to bring a דין s'ר' יוחנן 's דיוק by making a משנה in our משנה in our משנה
A דיוק is an inference. We make a דיוק to understand the implied meaning of a statement.
תנן, we in the יש, ולא רצה לישבעיי: משנה pays and
doesn't want to [From these words we are שילם, אין ;[מָדַיֵיק, if the שומר actually
, then, <u>ves</u> he gets the But* then, <u>then</u> , if the שומר didn't actually pay, rather
<u>he just said he would</u> , then, לא, he doesn't get the

1	כתה	וידר/	17
N	וטריו	קלא	ש

המפקיד גמרא דף לד.

:שם

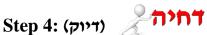
4. Based on our דין s'ר' יוחנן against ראיה is a משנה of our דין s'ר' יוחנן 'against דין ה'יוק

Note: When the גמרא quotes something using the word תנן, (2 nun' - י, ג) it is quoting a משנה. When the גמרא quotes something with the word תניא (only 1 nun-ברייתא it is quoting a ברייתא.

רישא

שילם =

(זֹיּיֹק (לא שילם = **צ** (דֹייִי קשיא לר׳ יוחנן

A גמרא in אמרא must be 100% correct. When the גמרא disproves a דָּחָיָה, it is called a דָּחָיָה (literally a "push away"). Any ראיה that can somehow be "pushed away" is considered to be disproven since it is not a 100% proof.

<u>אימא סיפא, "נשבע ולא רצה לשלם", טעמא דלא רצה, הא רצה אע"פ שלא שילם.</u>

- 5. (The אימא סיפא, "I will from the אימא סיפא, "I will _____ *, the end, of our נשבעי". The סיפא says: "נשבעי, if the _____ swears, ולא רצה לשלם, and he doesn't want to _____" [then the בעל receives the כפל].
- 6. (From here we make a שומר does not get the _____, is because he didn't want to _____, for example if he said הריני משלם, then he gets the אע"פ שלא שילם, כפל, even though סיפא he didn't actually ____ (yet). לא רצה = ✓
- 7. From the איכ we make a that is דאיה to the דין to the דין

Step 5: "מַסְקַנַא"

A משקנא is a conclusion. The גמרא concludes that it cannot bring a ראיה from our משנה.

אלא מהא, ליכא למשמע מינה.

8. (The גמרא "concludes" that we cannot bring a ראיה for or against ר' יוחנן from our אלא מהא, rather, "from ", from the words of our ליכא ל, we cannot "hear" anything from it. Since the משמע, to imply, not like the די יוחנן of מו and the *____, seems to be ____, imply, like the די יוחנן fof די יוחנן, we cannot bring a ראיה either way.

המפקיד גמרא דף לד.

						:	u	١

Step 6: ראיה	
<u>יא כותיה דר' יוחנן, "השוכר פרה מחבירו ונגנבה, ואמר הלה, הריני משלם ואיני נשבע, ואח"כ נמצא</u>	<u>רגנ</u>
הגנב, משלם תשלומי כפל לשוכר״.	
9. (The גמרא brings a דין s'ר' יוחנן trom a תניא: עברייתא, we taught in a	
, כוותיה, like, השוכר" : ר' יוחנן, one who a *	R
from his friend and it is, ואמר הלה, and the says to [to	YT)
the שבועה משלם ואיני נ and not make a , "I will and not make a שבועה",	
if כפל to the * the גנב is found, he pays the כפל to the *".	•
10. From this ברייתא we have a clear to זין s'ר' יוחנן; that the סוומר only needs to	
he will pay to receive the בפל but he does not need to actually pay.	
Step 7: מימרא	
explains when and why the בעל is willing to be מקנה the כפל to the שומר when	he
pays the קרן for the stolen פיקדון.	
אמר רב פפא שומר חנם כיון שאמר פשעתי, מקנה ליה כפילא, דאי בעי פטר נפשיה בגניבה. שומר שכר כיון	,
ממר נגנבה, מקנה ליה כפילא, דאי בעי פטר נפשיה בשבורה ומתה. שואל שאומר הריני משלם לא מקני ליה	_
כפילא במאי הוה ליה למפטר נפשיה (?) במתה מחמת מלאכה? מתה מחמת מלאכה לא שכיח.	
11. (The אמרא brings a מימרא from ש ח): A ח ש who says פשעתי, I was	
(and is being מְחַיֵּיב himself), מקנה בעל is still going to be $*$ the כפל	to
him. אומר, because if he, the שומר, wanted, he could make himself פטור by [lying and] sayir	ng it
was נגנבה,	
A ש who says * (and is thereby being מחייב will who says * will	be
the * to him, ב , because if he, he could make himself	•
פטור, by [lying and] saying an אונס, happened to it, such as שבורה, it,	,
or *, it died.	
(We see that ר' פפא holds that the שומר to the שומר when he says he is willing to pay,	even
though he hasn't actually paid.)	

גמרא דף לד. שקלא וטריא	J
12. (ר' פפא): A שואל that says מ_ is not בעל is not, the בעל is not	
the כפל isn't מקנה the כפל isn't מקנה the מקנה the כפל isn't מקנה (because) מייב isn't מקנה	
to him when he only that he's going to pay.	
13. (רי פפא) explains why a אייב is always הייב by asking rhetorically): [Regarding a במאי,	
with what (how) could he possibly make himself מלאכה? מלאכה, with a claim	
that it while he was doing his work with it?	
14. (Explains שכיח): מ מ, is not probable. It is quite rare	
for an animal (פיקדון) to die while doing its regular work and the שואל would not	
make such a claim. Therefore, since the שואל has no way to make himself בטור,	_
even if he says that he will pay for the item, the בעל is not כפל to him.	2
The פטור is that a מַחְמַת מְלָאַבָה", if the animal or	
item died or broke while the שואל was using it. (The other is if "בְּעָלָיו עָמוּ", if the owner was	
working for the שואל at the time that he borrowed the item.)	
Step 8: מימרא	
איכא דאמרי אמר רב פפא שואל נמי כיון שאמר הריני משלם מקני ליה כפילא, דאי בעי פטר נפשיה במתה	
מחמת מלאכה.	_
15. (The גמרא brings a second לְשׁוֹן, version, of מימרא s'ר' פפא, there are those	
that say, that this is actually what רב פפא said: שואל נמי, a too, כיון שאמר, once he says	
* the בעל will be מקנה to him, בעי, because if he,	
he could make himself פטור with a claim of מחמת מ.	
Step 9: מימרא	
אמר ליה רב זביד הכי אמר אביי: שואל עד שישלם. מאי טעמא (?) הואיל וכל הנאה שלו, בדיבורא לא מקני ליה	
בפילא.	
16. (רב פפא argues on the second איכא דאמרי (the איכא א פפא): רב אמר ליה (רב פפא): אמר ליה said to	
עד, this is what * said: A שואל will not receive the כפל,, until he	
<u>actually</u> pays for the פיקדון ט, what's the? הואל, since,	
שלו, since all the from the item goes to the בדיבורא, with his words alone of	
just saying "I will pay", the בעל is not willing to be * the * to him.	

המפקיד גמרא דף לד.

							:	O'	

שואל שאמר: "הריני משלם" בעל מקנה כפל -							
במאי הוה ליה למפטר נפשיה (?)	×	#1 רב פפא					
דאי בעי פטר נפשיה במתה מחמת מלאכה	✓	רב פפא 2#/ איכא דאמרי					
הואיל וכל הנאה שלו, בדיבורא לא מקני ליה כפילא	×	רב זביד					

Step 10: ראיה/קשיא

The גמרא brings a ראיה from a רי זביד to רי זביד. and a לשון to the 1st ראיה we have a ריזביד, we have a לשון as the 1st לשון קשיא on the 2nd לשון.]

תניא כוותיה דרב זביד: "השואל פרה מחבירו, ונגנבה, וקידם השואל ושילם, ואח"כ נמצא הגנב, משלם תשלומי כפל לשואל." 17. רי זביד cוותיה דרב זביד, we taught in a ______ like רי זביד: "If one borrows a *_____ from his _____, and it got _____, וקידם השואל ושילם, and the שואל comes forward and _____. Afterwards, if the *____ is found, he pays ______**5** _____**5**, to the *____." The ברייתא seems to clearly say that a שואל only gets _____ if he actually pays. Just saying "הריני משלם, "I will pay", does not get him the כפל. This is a ______ to the $1^{\rm st}$ לשון. ללישנא קמא דרב פפא, ודאי לא הויא תיובתא. ללישנא בתרא, לימא תיהוי תיובתיה? 18. (The גמרא explains the לל_____ קמא (ראיה explains the גמרא): אביש, מככילוו, according to the , which said that the בעל (circle) is / is not מקנה the _____ to the שואל when he only says he'll pay, ודאי לא הויא תיובתא, this ברייתא certainly isn't a _____ on it. 19. ללישנא בתרא, but according to the second (latter) version/רב of _____ ללישנא בתרא (the ______ _____ to the שואל which said that the בעל (circle) <u>is / is not</u> מקנה the _____ to the , when he only SAYS he'll pay, לימא תיהוי תיובתיה, let's say that this _____ is a קשיא on it?

המפקיד גמרא דף לד.

								:	O	١

1	19	h	4
•	, ,	,	,

Step 11: מיה	
מר לך רב פפא, מי אלימא ממתניתין, דקתני "שילם", ואוקימנא ב"אמר", הכא נמי ב"אמר".	N N
20. (The מַדְחֶה is מִדְחֶה the רב זביד (against the $2^{\rm nd}$ לשון of לשון: רב פפא (רב פפא יור פפא): דר רב פפא	רב פפא , אמר ל
can to you, מי אלימא, is this ברייתא stronger,, from our מי? משנה? מי	we taught, we
in our, [using the word] שומר, if the שומר, if the שומר, and we	established that
it means, ב"אמר", that the שומר just had to he'll pay [but doesn't have to a	actually pay].
(This was the original סוגיא - see Step 2, די יוחנן)	
21. יהבא נמי, too, in this רייתא of ייהשואל פרה מחבירויי. When it says ייהשואל פרה מחבירויי.	, וקידם ה',
that the שואל <u>came forward</u> and paid, it doesn't mean that he actually	Rather it means
* that the שואל <u>SAID</u> he was going to pay, just like we explained in ou	r משנה.
Since it is possible to explain the words "לשון, like the 2 nd לשון, like the 2 nd	of רב פפא: that
the שואל just <u>SAYS</u> he is going to pay, we no longer have a ד to ד	רב זבני.
Step 12: קשיא	
מי דמי (?) התם לא קתני "קידם". הכא קתני "קידם"?	
22. (The משנה asks a מי דמי: (דחיה on the מי דמי): מי דמי are the משנה and simil	lar? התם over
in the קידם ,מ it doesn't teach using the word *	
it is possible for רי יוחע to explain that when it said " it means that the	
pay.	
23. ברייתא says the word קידם", ברייתא says the word	, meaning the
שואל actually came forward and paid! (see below)	,
24. Therefore, how can the גמרא possibly suggest that the קידם" which says	ny, means that
the שיאל only <u>SAID</u> he'll pay? קידם means he actually paid!	,
Since this ראיה uses the word קידם we have a ראיה that the only way a אל that the only way a ראיה is if he <u>actually pays</u> . This is a רב against the second *	O
is if the account pays. This is a // 11/10 2/uguinst the second	0, 7,222 %.
" השואל פרה מחבירו, ונגנבה, וקידם השואל ושילם "	ברייתא
" שילם, ולא רצה לישבע "	משנה
	

1	יכתה	/コサン)	17
N	וטריו	קלא	ש

המפקיד גמרא דף לד

N' IOI NJO	אבתו או וןי כו .
	Step 13: תירוץ
קידם (?) קידם ואמר.	מאי
25. (The 2 nd לשון of	רב פפא explains the קידם , "וקידם השואל ושילם" said ברייתא
means, *	_, that the שואל came forward and <u>SAID</u> he'll pay but not that he actually
paid. <i>Therefore</i>	is still not a רב is still not a ברייתא.
	Step 14: קשיא
ם", ש"מ דוקא קתני?	הא מדקתני גבי שוכר ו"אמר" וגבי שואל "קי
26. רב זביד) asks a	ירי פפא on רי פפא of "ברייתא): [How can the רי פפא of " וקידם
השואל ושילם" be	explained to mean that the * said he'll pay], if the דקתני, ברייתא, that
we taught, by a '	(see Step 6, line 22 of the גמרא) said ואמר, "that the שוכר he
will pay". While	he ברייתא about a שואל was careful to say (השואל ושילם), that the
שואל CAME FO	RWARD and paid, we have a ראיה from here that the wording
of the ברייתא is	, it is <mark>exact</mark> , and the word קידם means that the שואל actually paid, not
that he said he'	pay.
27. We therefore,	ave a רב that a רב against the 2 nd לשון of that a שואל only
	if he actually and not if he just says he will pay.
	Step 15: תירוץ
The	# ר' פפא makes a final attempt at breaking the ר' פפא.
מידי גבי הדדי תניא ?	
28 (2# Noo /5 atte	pts to disprove the ראיה by asking the following מידי: , was the matter,
	י אמר או פוניר איניא או איניא איניע איניא איניע איניא אינייא איניא איניא איניא איניא אינייא אינייא אינייא איניא איניא אינייא איניייא איניא אינייא אינייא אינייא איניא איניא איניא אינייא איניא אינייא אינייא אינייא איניייא אינייא
_	of a יאני שואל of שואל were taught by different authors that use different language,
	ey really both mean the same thing: that the שיאל who SAYS he'll pay gets the
even mough u	y really both mean the same thing. that the אויי אויי אויי אויי אויי אויי אויי אוי
20 Thoustons and	נפק. the 2 nd ג' פפא of אין, you have no proof against
29. 1 nerejore, say	
	me from the קידם of ברייתא.

המפקיד גמרא דף לד.

						:	t)

מסקנא :Step 16

ועיא, ואמרי, גבי הדדי תניין	חייא ודבי ר' אוע	דבי רבי	לתנאי	שיילינהו
-----------------------------	------------------	---------	-------	----------

30. (The גמרא rejects רי פפא's	answer and concludes the first discussion of o	ur שיילינהו:): שיילינהן,
they (the בני ישיבה)	, לתנאי, to the teachers of דבי, ברייתות, in th	ne house/בית מדרש of
and 	had been taught ברייתות, [if the two ברייתות	
together ?]. ואמרי, and the	y said, גבי ה תניין, that, indeed both	
had been taught tog	gether.	

31. Since both ברייתות were taught together, it is clear that דווקא קתני, each ברייתא, was worded exactly. Therefore, the וקידם השואל ושילם, can only mean that the שואל actually came forward and paid. This is a _____ to ____ and is not like the #___ ר' פפא of ר'.

" השואל פרה מחבירו, ונגנבה, וקידם השואל ושילם "	ברייתא
" השוכר פרה מחבירו ונגנבה ואמר הלה, הריני משלם"	ברייתא (ר' יוחנן)

32. The מסקנא: Since we have a clear רב זביד to רב זביד, we must conclude that the הלכה is like him, that a לפל only gets the כפל if he actually _____ for it.

Ouick Summary of the first part of 3# סוגיא:

The אמרא brought a מימרא from רי יוחנן who said that a שומר only needs to say he'll pay to receive the כפל but he doesn't actually need to pay. The גמרא brings דין s'רי יוחנן to דין c's דין. The שואל to a כפל the מקנה is מקנה the לשונות discussing if the שואל to a שואל when he only says he'll pay. The 1st לשון of רב פפא said that a כפל won't get the כפל. The 2nd רב פפא of איכא דאמרי, the איכא דאמרי, says that a שואל will get the כפל just by saying he'll pay. רב argues on the second רב פפא only gets יביד and holds that a מפל if he actually pays. The גמרא brings a ברייתא that proves the הלכה is like רב זביד/and the 1st לשון of רי פפא.

יו הדר/כתה וי שקלא וטריא

המפקיד גמרא דף לד:

						:	0	١

#3 סוגיא/Part 2

After establishing that a אמרא who <u>SAYS</u> he'll pay gets the גמרא, the גמרא seeks to clarify when this

	applies. The פפל will receive כפל in 11 different situations.
	Step 1: מימרא
<u>.</u> to	פשיטא, אמר איני משלם וחזר ואמר הריני משלם, הא קאמר הריני משל
1.	(The אמר אַינִי משלם, it's obvious, אמר אָינִי משלם, if the says "I
	will not pay" for the פיקדון. [Rather, I will swear and be מיקדון, and afterwards he goes
	back and says *, "I will pay".
2.	The דין is that the שומר gets the כפל, since (ultimately) אהא קאמר הריני משלם, the said
	that he will pay for the פיקדון. Since the מחייב was now מבעל himself to pay for it and the בעל is
	no longer suffering any loss, the to him. to him.
	Step 2: שאלות (1-11)
מא	אלא אמר הריני משלם וחזר ואמר איני משלם מאי (?) מי אמרינן מהדר קא הדר ביה. או דל 👢 🥻
<u>?n</u>	במלתיה קאי, ודחויי הוא דקא מדחי לי
	<u>שאלה #1</u>
3.	אלא, but if the says, *, and then he is *, he changes his mind and
	says *, מאי, what is the הלכה?
4.	מי אמרינן, do we, הדר ביה , the שומר is going back on the בעל, meaning he is
	changing his mind and he really isn't going to Therefore the בעל (circle) is / is not going to
	the כפל to him.
5.	ס, or, במלתיה קאי, really the is staying with his words, and really he
	intends to pay. [The reason that now he seems to be changing his mind is because] אותיי הוא, he is
	just "pushing off", דקא מדחי ליה that the is pushing the בעל away (because he doesn't
	have the money to pay him now), but really he intends to pay him. Since the שומר has already
	obligated himself to pay, the בעל (circle) is / is not going to מקנה the כפל to him.

1	לתה	/コサン)	17
N	וטריו	קלא	ש

המפקיד גמרא דף לד:

:	O

	<u>שאלה #2</u>
נא	אמר הריני משלם ומת, ואמרו בניו אין אנו משלמין, מאי (?) מי אמרינן מהדר קא הדרי בהו. או דלמא במלו
<u>?</u>	דאבוהון קיימי, ודחויי הוא דקא מדחו לי
6.	אמר הריני משלם ומת says, "I אין אנו משלמין. if the אמר, "1", and then he dies. ואמרו
	and his sons say, "We are paying". *, what is the הלכה? *, do we say,
	מהדר קא הדרי בהו, the שומר,'s sons are going back on their father's word, meaning they are not
	going to pay the בעל and therefore the בעל $(circle)$ is $/$ is not going to מקנה the כפל to them.
7.	מודחויי, or, או דלמא are really keeping their father's words. ודחויי
	and it is just ", since אדמו ליה ,", that they are pushing off the, since
	they cannot pay now. However, since the בנים really intend to keep their father's word and have
	obligated themselves to pay, the (circle) is / is not going to מקנה the כפל to them.
	<u>שאלה #3</u>
<u>? N</u>	שלמו בנים, מאי (?) מצי אמר להו: כי אקנאי כפילא לאבוכון, דעבד לי נייח נפשאי, לדידכו לא. או דלמא לא שנ
8.	שלמו בנים, if the שומר died <u>before he had a chance to say הריני משלם</u> , and then his *, his
	children (יוֹרְשִׁים), pay the מאי. בעל, what is the? מצי אמר להו, can he, the בעל, say to them
	(the *), אבוכון, כפל אקנאי מקנה when was I willing to be מקנה, conly to your
	, דעבד לי נייח נפשאי, because he did ' <mark>favors'</mark> for me. But, לדידכו, to, לא, I am not
	willing to be מקנה the to you just because you decided to pay me, since you never did any
	for me.
9.	או דלמא, or, או אוא, or, לא שנא, there is no between the sons of the שומר and their
	father. If either of them pay, the בעל is happy to receive the קרן money and be מקנה to them.
	<u>שאלה #4</u>
א.	<u>שילם לבנים, מאי (?) מצו אמרי ליה: כי אקני לך אבונא כפילא, דעבדת ליה נייח נפשיה, אבל אנן, לדידן, ל</u>
<u>?N</u>	או דלמא לא שנ
10	. שילם לבנים, if the בעל dies before the had a chance to say to him that he'll pay. Instead the
	שומר pays the *, the children (of the בעל). *, what is the מצו אמרי ליה? הלכה, can
	they, the say to him (the שומר), כי אקני לך אבונא כפילא, ('when') our was
	willing to be to you, because דעבדת ליה נייח נפשיה, you did for him. אבל
25	ן אמי סוגיא PART2 ממי סוגיא PART2 אמי סוגיא א

ר' וידר/כתה ו' שקלא וטריא	המפקיד גמרא דף לד:	שם:
אנן , but "we" , לדידן, to us	s, אט, you never did any favors and we are not מקנה	the to you,
even though you paid us.		
11. או דלמא לא שנא, or maybe	e there is no Whether the שומר pays the	בעל to the בעל
himself or to his בנים, his _	, they are both the כפל to him (?)	·
שלמו בנים לבנים, מאי?	<u>שאלה #5</u>	
	ne שומר and the בעל and the שומר was paid and)	the sons of the שומר
	_ for the מאי .פיקדון, what is the בש״י - Do we	
_		-
·	Or, do we say that the children have nothing to do w	,
they will not be		
שילם מחצה, מאי?	<u>שאלה #6</u>	
13. שילם מחצה, if the say	ys that he is only willing to pay for מחצה,,	the value of the
מאי .פיקדון, what is the	ימר to the כפל <u>half the</u> מ קנה be מקנה <u>half the</u>	שו? Or, since the
שומר isn't reimbursing the	for the entire קרן and he is still suffering a loss	
the מקנה will not be מקנה <u>ar</u>	ny כפל to him?	Je
	<u>שאלה #7</u>	
ותי פרות, ושילם אחת מהן, מאי?		
	borrowed #, and after they both got	- as as
	שואי paid for only of them. מאי, what is the _	
that since the שומר paid for	r one entire בעל the בעל is willing to be מקנה to him t	the כפל of that one
? Or , do we say that	at since the only paid for half of what he b	orrowed, and the בעל
is still suffering a loss, the	is not מקנה any of the כפל to him?	1613
שותפין, ושילם לאחד מהן, מאי?	<u>שאלה #8</u> שאל מן הי	
15. שאל מן השותפין, if the אומר	md afte מהן, and afte נשילם לאחד מהן, and afte	er it was stolen he
paid one of the *	for his half of the מאי. קרן, what is the?	? Do we say that
since he paid all of the קרן	that belonged to one of the * is	מקנה his portion of

ר' וידר/כתה ו' שקלא וטריא	המפקיד גמרא דף לד:	שם:
the כפל to him? Or, do we say	that since the שומר didn't pay for the entire (ה	בעלים the פיקדון/(פרו
aren't מקנה any of the	to him?	
	<u>9# שאלה</u>	
ותפין ששאלו, ושילם אחד מהן, מאי?	שים	
16. שותפין ששאלו, that	borrowed together, and after the פיקדון got sto	one, שילם אחד מהן, one
of them paid up his half of the	מאי .ב to the, what is the הלכה Do we	e say that since he paid
all the קרן that <u>he</u> was חייב to	pay, the מקנה is מקנה his portion of the בעל	כפי? Or, do we say that
since the בעל hasn't been fully	compensated for his פיקדון, he is not going to	be the כפל?
	<u>שאלה #10</u>	
שאל מן האשה, ושילם לבעלה, מאי?	nerally, all of a woman's property is owned by	
This property is called שֵׁי מְלוּג belongs to the woman. It stays gets the פֵּירוֹת, any profits that 18. שאל מן האשה, if someone the שומר paid her, she actual owner, the, she	r, property that belonged to her before she got the original/prince (the original/prince) is that the קרן (the original/prince) in her possession, and the בעל cannot sell it. If ther נְבְּסֵי מְלוּג make. שילם לבעלה from a woman. נְכְסֵי מְלוּג prince a woman. שילם לבעלה Do we say that since the מאי on the מאי on it. Therefore, by paying the בעל on it. Therefore, by paying the בעל on it. Therefore, by paying the בעל on it.	iple value) of יְבְּשֵיי מְלוּגּ However, her husband n, and after it got stolen the שומר didn't pay the at since the husband
אשה ששאלה, ושילם בעלה, מאי?	<u>שאלה #11</u>	
	, ושילם בעלה, and her paid fo	or her, מאי, what is the
	er husband paid all of the קרן, the מקנה is מקנה is	
·	wasn't the one who paid, the owner (circle) is	
her.	1 / 	
	Step 3: מסקנא	
תיקו.	vene do so not house a series less series (11	11 of these galaxies = 1
ווterally) let it rest. The leaves them unanswered.	גמרא does not have a conclusive answer to all	מאלות and, and שאלות, and

סוגיא #4 to #4 סוגיא, What you need to know:

is a loan. A הַּלְנֵאה is a loan. A הַּלָנָאה between a מלוה, a lender and a לנה, a borrower. The money owed is called a חוב.

שבועת מודה בְּמִקצַת

Besides for שבועת השומרים (the שבועה that a שומר makes when he is פטור), there is another שבועה דאורייתא. This is a שבועה for being מוֹדֶה בָּמִקצַת, "admitting partly".

When a person makes a claim against another (the claimant is called the "תּוֹבֶע") that he owes him money (or anything else) the הלכה is as follows: If the defendant (the בֿוֹפֵר is as follows: If the defendant (the בּוֹבֵר , he denies that he owes anything, he is פטור from making a דבועה, (דאורייתא). However, if the defendant, is מודה במקצת, he admits that he owes part of what is being claimed from him, he is חייב to make a שבועה דאורייתא. This is called a שָׁבוּעַת מוֹדֶה בָּמִקצַת.

משפון

When someone makes a משכון, a loan, the מלוה often take a משכון, a security (collateral), to make sure the לוֹה doesn't pay back the לוֹה doesn't pay back the מַּלְוֵה can keep the מֵשְׁכּוֹן. Sometimes the מַשְׁכּוֹן is worth more than the אוב. When this happens the לוֹה must return the extra money (unless they agreed that the מֵלְנֵה can keep the מַשְׁכּוֹן no matter how much it's worth).

משכוו

Currency in the times of the גמרא:

מטבעות בימי המשנה:

(Actual coins. Values were based on the weight of the silver)

1	כתה	/7471	17
N	וטריו	קלא	ש

המפקיד גמרא דף לד:

4# סוגיא

מימרא :Step 1

ר' הונא comes to clarify the משנה although the משנה said "שילם ולא רצה לישבע", that the שומר can pay and not swear, nevertheless we are afraid that maybe the שומר decided to keep the פיקדון for himself. Therefore, says שומר are מחייב are מחייב every שומר (even if he pays) to make a פיקדון that the פיקדון is no longer in his possession.

אמר רב הונא משביעין אותו שבועה שאינה ברשותו. מאי טעמא ,חיישינן שמא עיניו נתן בה. 1. (משנה in our אמר רב הונא, משביעין אותו שבועה שאינה ברשותו; משנה שודין אותו שביעין אותו שבועה שאינה נמשנה, we make the שומר (even if he paid) swear that the _____ is not in his possession. _____ שומר, what is the (?), שומר maybe the שמא עיניו נתן בה, maybe the שמא עיניו נתן בה "placed his on it", meaning he stole it/is keeping it for himself. Step 2: קשיא The מסכת שבועות in משנה in מסכת שבועות in משנה. The מסכת שבועות in משנה. The מסכת שבועות in משנה a discusses the

הינים of being מודה במקצת, and the חז״ל that חז״ל made to prevent problems caused by the שבועה. First the גמרא brings down the entire משנה and explains it. After explaining the גמרא uses it to ask a גמרא on גמרא on גמרא won't get to the actual דף לה. until ר' הונא on קשיא

The דיפא has 2 parts to the רישא and 2 parts to the דיפא:

In the לוה is claiming money from the לוה

מיתיבי: "המלוה את חבירו על המשכון, ואבד המשכון. ואמר לו, "סלע הלויתיך עליו, שקל היה שוה". והלה אומר, "לא, כי אלא סלע הלויתני עליו סלע היה שוה". פטור.

- 2. (The מיתיבי וntroduces the מיתיבי to begin the מיתיבי (ר' הונא on מיתיבי): מיתיבי, I will _____ you a question (from a source, a שבועות or ברייתא). The שבועות in שבועות says:
- 3. (Part 1 / המלוה את חבירו על המשכון: רישא דרישא, if someone _____ money to his friend and he takes a *_____, מלוה and the משכון, and the משכון, and the מלוה, the _____, says to the לוה, the _____, סלע הלויתיך עליו, שקל היה שוה", I lent you a סלע (which is worth #____ אינרים) and the משכון was only worth a *_____, (which is #2 דינרים). Therefore, although I lost the משכון, you still owe me #____. דינרים.

המפקיד גמרא דף לד:

:שם
: 6

- 4. והלה אומר, and the other one, the לוה, says back to him, "לא", it is not so, ייכי אלא סלע הלויתני עליו סלע היה שוה", rather, you lent me a *_____, and my טלע was worth also worth a סלע, therefore Iowe you nothing.
- 5. (The בטור Since the כופר הכל was כופר הכל, he denied everything, he is בטור from making a ______

HINT: We know that it's the מלוה talking when the גמרא says הלויתיך, which means, "I lent to you". When the לוה talking he says הלויתני, which means, "You lent to me".

you owe me vs. I owe you	:המשכון שָּׁנֶה	הַלְוָאָה	፠ቑ፟ንጏጘ፠ቑ፟ንጏ	
You owe me: דינרים	שקל (2 דינרים)	סלע	מלוה	
I owe you: 0	(4 דינרים)	(4 דינרים)	לוה	NÝ97
			מות	מלוה מלוה

"סלע הלויתיך עליו שקל היה שוה". והלה אומר, "לא, כי אלא סלע הלויתני עליו, שלשה דינרים היה שוה", חייב.

- 6. (Part 2 / סלע הלויתיך עליו, I lent you a סלע (which is worth #4 _____) and the משכון was only worth a *_____, (which is #____). Therefore, although I lost the _____, you still owe me #2 דינרים.
- 7. ייבי אלא סלע הלויתני, and the other one, the _____, says back to him, יילאיי, it is _____ so, ייבי אלא סלע הלויתני שוה" ביה שוה", and the סלע, and the משכון was actually worth #3 _____, therefore I only owe you #1 מנד and not #___.
- 8. (The מודה was _____ א de admitted to owing part of the claim, he is חייב to make a שבועה דאורייתא.

you owe me vs. I owe you	:משכון שְׁוֶה	הַלְוָאָה	ૹ ઌ૽૾ૢઽ૽૽ૣ૽ૼૹૣ૽૱૾૽ૢ૽ૼ
You owe me: דינרים	שקל (2 דינרים)	סלע	מלוה
I owe you : דינר	3 דינרים	(4 דינרים)	לוה

		#A = A A A		
:ב:t מפקיד ר' וידר∕כתה ו' גמרא דף לד: שקלא וטריא				
,	is <u>לוה</u> the סיפא	,	<mark>noney from the</mark>	<u>מלוה</u> .
עליו סלע היה שוה". פטור.	י אלא סלע הלויתיד י	<u>לה אומר, "לא, כי</u>	י עליו, ב' היה שוה". וה	<i>יי</i> סלע הלויתני
9. (Part 3 / רישא דסיפא	עליו, ב' היה שוה" :(ד', if שלע הלויתני,	the לוה says to the	, you lent me a
* (worth #4 ¤	דינרי (דינרי and you lost ו	my v	which was worth #2 <u></u>	טלעי (worth #8
דינרים). Therefore, ye	ou owe me, #4	7.		
והלה אומר. 10 and the otl	ner one, the מלוה sa	ys back to the _	לא, it is not so	ס, כי אלא סלע הלויתיך
עליו, סלע היה שוה, rat	her, I lent you a זלע	(worth #) and the שכון	was also worth a
סלע. Therefore, I don	a't owe you anythin	ıg.		
11.(The דין): Since the ד	מלו was כופר הכל, h	ne denied everyt	hing, he isf	rom making a שבועה.
				1
you owe me vs. I owe you	:המשכון שָׁוֶה	הַלְוָאָה	KĄYĄT KŲY	
I owe you: 0	סלע (4 דינרים)	סלע	מלוה	
You owe me: סלע	2 סלע ((8 דינרים)	(4 דינרים)	לוה	\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\
			לוה	מלוה
ה' דינרים היה שוה", חייב	<u>א סלע הלויתיך עליו, </u>	<u>אומר, ״לא, כי אל</u>	<u>שנים היה שוה". והלה</u>	<u>"סלע הלויתני עליו,</u>
12.(Part 4/ סיפא דסיפא)	י עליו, ב׳ היה שוה" :	סלע הלויתנ", if t	he says to the	מלוה; you lent me a
סלע, and you lost my	משכון worth #	רינרים 8) <u>סלעים</u>	t). Therefore, you still	l owe me, # דינרים.
13. והלה אומר, and the other one, the says back to the ילא", it is so, כי אלא סלע				
היה שוה	,הלויתיך עליו <i>ו</i> ,	rather, I lent yo	u a סלע , and your	was only
worth #5	Therefore I only ow	ve you # 7 .	<i>)>7</i> .	
14. (The יי ן): Since the ז	מלוו was	he admitte, מודר	d to owing part of the	e claim, he is
* to make a	שבועה דאורייתא.			

you owe me vs. I owe you	:המשכון שֶׁוֶה	הַלְנָאָה	Kārā Ļūrārā	
I owe you: דינר	5 דינרים	סלע	מלוה	News A
You owe me : דינרים	2 סלעים (8 דינרים)	(4 דינרים)	לוה לוה	
				TYPE TO THE TOTAL THE TOTAL TO THE TOTAL TOT

1	ר/כתה	ר' ויד
N	א וטרי	שקל

המפקיד גמרא דף לד:

	:0	שו

בשנה The משנה concludes:

מי נשבע? מי שהפקדון אצלו, שמא ישבע זה ויוציא הלה את הפקדון.

משנה concludes and introduces a new מי נשבע: (the חז"ל made). אי נשבע, who is the one that (?) מי שהפקדון אצלו by him, meaning the _____ (who had it last). Because we are afraid that, שמא ישבע זה, maybe the לוה will swear how much his was worth. ויוציא הלה את הפקדון, and then afterwards, the משכון will take out the פיקדון show the חוקת כשרות was wrong (if someone makes a false שבועה, he loses his חוקת כשרות and becomes erforever"). Therefore, in all cases of our מלוה that the מייב if orever"). Therefore, in all cases of our מלוה the one that needs to make the שבועה, since he had the משכון last. The חכמים don't want the לוה to swear to make sure he isn't ruined forever.

ר' וידר/כתה ו' שקלא וטריא	המפקיד גמרא דף לד:	שם:
,	atement of this משנה and establishes w	which case this y7 must be
·	referring to.	,
2511125 511516 18116 115 115 115		
,	<u>לימא אסיפא, ותיפוק ליה דשבועה. גבי מלוה ו</u> (יפט מערטי ער פר) די היוף היו אם לרי מדריים ב	
_	: אהייא, what is this דין (of "מי נשבע")	going on?, ii you
say that it's going on the סיפא		
מלוה (claiming) that the תּוֹבֵעְ	owes him #4,	
because his משכון, was worth	#8 מלוח is *	
zz , by sayi	ing the משכון is worth #5	800 D
דינרים, and therefore he only o	owes #1 דינר]. If this is what	Langa
the ימי נשבע" is con	ing to explain, then ותיפוק	מודה במקצת
ליה, we should learn-out/know	w that obviously the מלוה	מלוה
must make the שבועה here : איא	דשבועה גבי מלוה הי, <u>anyways</u>	,,,,, <u>-</u>
the is going to have	to swear , דהא קא מודי מקצת הטענה, bed	cause he is the one that is
being * הטענה	אבע" of דין There is no need for the אבע"	יבוי נע- that we take the
away from the לוה and	instead make the מלוה swear since he h	ad the משכון last. For in this
case the מלוה is already the o	nly one swearing!	
אלא אמר שמואל, ארישא. 17 (The מרא answers the previ	lous (rhetorical) אלא: rather says	s * the last "" of
-	going back and referring to the case of the	
The מרא	s explanation of the שמואל	משנו:
ה אומר "לא, כי אלא סלע הלויתני!	<u>שא: "סלע הלויתיך עליו שקל היה שוה". והל</u>	מאי "ארישא"!, אסיפא דריע
	<u>ייב", דשבועה גבי לוה הוא. ואמור רבנן, לשתו</u>	<u>עליו שלשה דינרין היה שוה, חי</u>
הלה את הפקדון.		
18.(The גמרא asks (rhetorically)): שמואל mean wl מאי "ארישא", what did שמואל	hen he said *?
Clearly the last שנה of our שנה	cannot be referring back to the very fir	rst case of our משנה, because
in that case there is no שבועה	at all since the הכל was מוח ב and	l is פטור.
19. (Answers the א דרישא:): א דרישא	שמואל ,אסיפא means that the דין of	מי נ is going back on the
סיפא, the end, of the	which said:	

33 | גמי סוגיא אינו רי הונא/ שבועה אינו 4# גמי גמי

ר' וידר/כתה ו' שקלא וטריא	המפקיד גמרא דף לד: - לה.	שם:
ליו שלשה דינרין היה שוה, חייב.	<u>ז שוה". והלה אומר "לא, כי אלא סלע הלויתני ע</u>	סלע הלויתיד עליו שקל היו
20. (The מלוה says: "I lent you	a שקל was only worth a משכון and the סלע	and therefore you still owe
me 2 דינרם. The לוה argues	and says: "NO, I borrowed a סלע, but the כון	משי was worth #3 מיי", &
therefore I only owe you #1	זיער. In this case the חייב is חייב to swear b	ecause he is מודה במקצת)
21. ואמור רבנן, on this case the	r רבנן say the מי נשבע that, althoug	h the שבועה a חייב
דאורייתא since he was	לשתבע מלוה, Nevertheless, מודה, the לשתבע	is that one that must מל
make the שבועה. Because w	re are afraid שמא ישבע זה, maybe the שוו will	l, ויוציא הלה את
הפקדון, and the other one, tl	he * will take out the * and	show us that the לוה just
made a false שבועה! This we	`	1
him lose his חזקת כשרות an	פַּמָה d make him unfit as an שְׁנֶה	
זכמים Therefore the במים	r said, that <u>instead</u> of the	
making the שבועה, י	we make the <u>מלוה</u> swear	NO YO
how much the was	s worth since he was the	Book 27
one who had it last.	3.45万人	(משנה שבועות) דרבנן - שמא יוצא
Tì	he קשיא: (from Step 2)	
After explaining the 7:	משנ in שבועות, the קשיא now asks it's קשיא	on the ר' הונא of ר'.
אינה ברשותו, היכי מצי מפיק לה?	ואם איתא לדרב הונא, כיון דמשתבע מלוה שו	
22. (Asks the לדרב הונא:):	יאם , and if 's דין s correct,	, and every שומר <i>must</i>
swear that the item is not in	n his רשייי) רשות is considered a	כיון דמשתבע .(שומר שכר
once th, מלוה שאינה ברשותו	e מלוה already swears that the מלוה is not in	n his, היכי מצי מפיק
לה, how is it possible for hi	im to take it out and בסול the לוה? From the	fact that the משנה says we
make the מלוה swear how n	nuch the משכת is worth, it must be that he i	is <u>NOT</u> swearing that it is
, אינו and אינו, and רב הונא's	s j ^y is wrong?!	
		X27

המפקיד גמרא דף לה.

 שם:	

Step 3: * תירוץ #1 תירוץ
establishes that the שבועות in שבועות which requires the מלוה to swear [instead of the only applies in a very specific case.
אמר רבא/רבה שיש עדים שנשרפה.
23. (דין s'ר' הונא on מטכת in in משנה in מטכת where the
swears instead of the משכון is only in a case where there were * that the משכון got burnt.
Since the משכון is gone the מלוה does $\underline{\mathbf{NOT}}$ need to make the ייאינו ברשותויי of "יאינו ברשותויי. In
this case the משנה says that the מלוה swears כמה so that he doesn't ruin the לוה.
משנה שבועות) called making an איקימתא אוקימתא שבועות) אוקימתא answer for איבד שבועה שבועה שבועות) שבועה שבועה דרבנן: "מי נשבע An איקימתא means to establish that something only applies in a very specific case.) (* איבד שבועה שבועות) שנשרפה ברשותו (* אינו שמא יוצא") Therefore it really
only makes sense to have the אירטא of רבא and not קשיא.) Step 4: קשיא
אי הכי מהיכא מייתי לה?
24.(The אמרא questions אי הכי: (תירוץ s'רבא, if, [that in our ממרא the only time we make the מהיכא , if, [that it got] but if it got burned, מהיכא swear שאינו ברשותו] but if it got burned, מהיכא from can the מייתי לה bring it? It's burnt and he can no longer mess-up the מייתי לה swear at all, we could just let the לוה swear like he is supposed to!
may be meaning and an array are an array meaning and array array array array are an array are array ar
Rtep 5: תירוץ #2 / רב יוסף
אלא אמר רב יוסף שיש עדים שנגנבה. אלא אמר רב יוסף שיש עדים שנגנבה. Slightly modifies רב יוסף: The שבועות is only discussing a case
where there were משכון that the משכון was Since we have עדים that it is no longer in the
where there were אין that the שנו או אין that the שנו אין that the שנו אין the mould not require him to swear that the משכון is is, א ב, א
it's not in his possession.
26. However , since the משנה had the משכון in his משנה teaches us that we make him
swear how much it was (since we're afraid that if the לוה swears, somehow the מלוה will
make it appear and he will פסול the).
משנה שבועות). (משנה שבועות) שבועה דרבנן: שבינו שאינו

ר' וידר/כתה ו' שקלא וטריא	: בבקיד: גמרא דף לה.	שם
י, מהיכא מייתי לה!	Step 6: קשיא	
	s on סוף סוף: (תירוץ א' c in the end, if the משכון has been, יכא מייתי,	מהי
	_ will he bring it? How will the משכון get ahold of the משכון so that he could possil	
ייייייייייייייייייייייייייייייייייייי	—	5
7,02 0	Step 7: תירוץ	
דטרח ומייתי לה.		
28.(The גמרא ans	wers the טרח מלוה may be מלוה): We are afraid that the מלוה may be טרח, he ma	ıy
, ני לה	and (track down the גנב and) bring it. Since he could then לוה the מייו, we ma	ıke
the מלוה swear	about how much it is	
	Step 8: שאלה	
מי לטרח לוה וליתי?	אי הכי, כי משתבע מלוה, נ	
29.(The גמרא seel	ks to understand הכי: הכי (תירוץ s'רב יוסף , if so, that there were	
w, w	hy does the משנה say that we make the מלוה swear instead of the, since the	
may [trac	k down the thief and] "find" the פיקדון. (<i>How does this תקנה help?</i>) משתבע מלוה	,כי
even when the	* swears, ומי לטרח, the לוה can also work hard, find the thief, וליתי	
and ba	ck the משכון, and then בסול the מש נה Why is the משכון only helping the לוה only helping the משכון	
being messed ı	p but not the מלוה?	
	Step 9: תירוץ	
<u>ן עייל ונפיק בביתיה</u>	בשלמא מלוה ידע מאן קא עייל ונפק בביתיה, ואזיל וטרח ומייתי לה. אלא לוה, מי ידע מא	
דמלוה (?)		
30. (The גמרא ans	swers the בשלמא מלוה: (תירוץ s'רב יוסף, it is that we make tl	he
מלוה	how much the item was worth. Because (since he had it last) ידע מאן קא עייל ונפק	ı
he kno בביתיה,	ws who is coming up (into) and out of his, & we therefore need to be	
afraid that טרח	מלוה will go & work, * אזיל ו, k he will bring back the משכון	
from the thief.		
31. אלא לוה, but re	garding the לוה, (who didn't have the מאן עייל ונפיק בביתיה, (ast), לוה	
does - דמלוה"	he know who goes in and out of the of the *? Since the לוה has n	10
idea who the th	nief may be, there is little chance that he can find the גנב (and מלוה the מלוה).	
Therefore the	משנה requires the לוה to swear instead of the לוה.	

36 | גמי סוגיא 44 רי הונא/ שבועה שאינו ברשותו 44

המפקיד

		:	

ר' וידר/כתה ו' שקלא וטריא	המפקיד גמרא דף לה.	שם:
	Step 10: תירוץ #3 אביי	גאירה
<u>ון ויאמר לו אחר שבועה מצאתיה.</u>		
	he אביי: דין s'רב הונא to קשיא): <i>hold</i>	
	Nevertheles	
	we still make the מלוה in	
		will claim after מלוה waybe the שמ
swearing that the משכון is _	ב, that מצאתיה, "I h	ave it", & then the מלוה can
לוה the לוה.		
33. Therefore , according to N	רב הוו, although the שומר already swo	ore that the פיקדון is אינו ברשותו, our
משנה places a <u>2nd</u>	_ on the מלוה of how much the קדון	was worth to ensure he doesn't
somehow find it and ruin the	ne the לוה.	
	Step 11: יירוץ 44/ רב אשי	n
	זה נשבע שאינה ברשותו וזה נשבע כמה	<u>רב אשי אמר, זה נשבע וזה נשבע,</u>
	תחילה, מלוה נשבע תחילה, שמא ינ n the רב אשי (דין s'רב הונא to קשיא	understands the aven differently:
<u>-</u>	ינה the א"מי נשבעיי said: "מי נשבעיי, the צנה	-
	ישבע וזה נשבע [rather, לוה from the	
· ,	ar. <u>זה</u> נשבע <u>שאינה ברשותו,</u> the	•
	מאר מאר איז, the <u></u>	
`	plain how his תירוץ reads into the ן	, , ,
	לה, שמא :is coming to say לה, שמא	מי נשבע <u>ונחילה: מלוה</u> נשבע תחי"
ע זה ,ויוציא הלה את הפקדון"		SARON SARON
who swears (?), the state of the state		WO'TT
לוה (since both of them ma	וז במקעת	מלוה מלוה רב הונא
[And on this the משנה answ	vers,] מלוה	יאבד שבועה שבועה דע שבועה דע המשכןיי שאינו שאינו יימי
מלוה the, the,		ברשותו
•		ויוציא הלו, and then the will
take out the פיקדון and סול	teaches משנה him. Therefore, our משנה	as that although like רב הונא both the

and משכון are swearing, we make the מלוה swear first that the משכון is not in his _____.

1	לכתה	/ コサン)	17
N	וטריו	קלא	ש

המפקיד גמרא דף לה.

			שם	

Introduction to Step 12:

<u>גלגוּל שבועה</u>

If someone makes a claim (he is דין, against someone & his friend is כופר הכל, the דין is that the defendant (the פטור is פטור from making a שבועה becomes חייב to make a חייב at a different time, the מגלגל is that the מגלגל can now be מגלגל, he can "roll" his first claim into the שבועה and make the יְּהָבֶע swear about it as well. This type of שבועה" is called a "גָלגוּל שבועה", a "rolled" or combined שבועה.

For example: ראובן claims שמעון owes him \$5. שמעון says he owes him nothing. Later, ראובן claims that שמעון owes him 2 cans of soda. מודה במקצת and says he only owes 1. The שמעון is that once is swearing that he only owes 1 can and not 2, שבועה a מְנָלְנֶל on him and make him also include in his שבועה that he does not owe him \$5.

Step 12: קשיא

רב הונא בר תחליפא, asks a new תירוץ. Based on the תירוץ given to this קשיא we will have a 5th way to understand how ירב הונא still works-out with the שבועות in שבועות.

<u>רב הונא בר תחליפא משמיה דרבא אמר, רישא דסיפא תיובתא לרב הונא: "סלע הלויתני עליו שתים היה שוה </u> והלה אומר לא, כי אלא סלע הלויתיך עליו, סלע היה שוה פטור" ואם איתא לדרב הונא, מגו דמשתבע מלוה שאינה ברשותו, לישתבע נמי אגילגול שבועה כמה היה שוה?

רב הונא בר תחליפא). brings a רבא from the רב הונא from the רב הונא בר תחליפא
of the סיפא, case #3), which said: The said, סלע עליו, you
lent me a שתים היה שוה , (דיגרים, which is worth # סלע , and my was
worth # סלעים , therefore you owe me # מחלה אומר . דינרים and
the says back to him. לא, it's so, עליו, so, ני אלא טלע עליו,
עם אוה פטור , rather, I lent you a משכון was only worth a מלוה פטור , rather, I lent you a מלוה
and therefore I owe you In this case the סלע is that the
is is from swearing because he is
37. (Asks שומר וואס איתא לדרב הונא): ואס איתא לדרב הונא is correct, (and every שומר must make a
שבועה that the מָגוּ דמשתבע מלוה שאינה ברשותו ("א ב must, since the must
anyway swear that the לישתבע נמי אגילגול שבועה, אילגול שבועה, he should also be
swearing through כמה היה שוה , גילגול שבועה, how much the
However, since the משנה says that he is totally פטור from swearing,
it must be that דין s'רב הונא is wrong? דין is wrong? ימי נשבע

ר' וידר/כתה ו' שקלא וטריא	זמפקיד ורא דף לה.	
	Step 13: א) תירוץ	רב כהנג / #5)
ו, ואמר לי: תהא במאמינו.	<u>וי, אמריתה לשמעתא קמיה דרב כהנא</u>	אמר רב אש
אמרא 38.(The גמרא answers	the רב הונא on רב הונא): Said:	אמריתה לשמעתא ,רב, I was saying over this
גמרא before	משנה and he told me [that the משנה :	in מסי שבועות is discussing a case where] תהא
במאמינו, "he should	be with his trust" meaning the מיה	trusts the מלוה that the is no longer
in his Th	ey are only arguing over how muc	ch it was worth. Therefore , since the לוה
trusts the מלוה that i	t's not in his רשות, there is obvious, there is obvious, בב הונא שבועות) שבועה שבועות שבועה שבועה שבועה "מי נשבע שאינו שאינו שמא יוצא"	usly no need for the מלוה to swear about it. "אבד המשכן"
	Step 14:אלה	שא
ה נמי בהא כמה הוה שוה?	ונהמניה לוה למלוו	
'		that the is not in his רשות.
Why doesn't the	also trust the בהא, מלוה, in th	nis matter of כמה, how the
משכון was worth?		
	Step 15: 31	תירו
לא קים ליה בגויה.		
40 (TDL		

40.(**The גמרא answers**): In our case the לא קים ליה בגויה is מלוה is לא קים ליה בגויה, he isn't established/familiar about it, and he doesn't know how much the _____ is worth, therefore he doesn't trust him on this.

Step 16: שאלה

ונהמניה מלוה ללוה דקים ליה בגויה? 41.(The גמרא asks): ונהמניה מלוה that it's not in his

____. Why doesn't the _____ trust the לוה regarding how much it was worth, especially

since משכון is **sure** about how much the משכון is _____.

Step 17: תירוץ

<u>לא מהימן ליה.</u>

- 39 | גמי סוגיא #4 רי הונא/ שבועה שאינו ברשותו

1	לתה	/フザソ)	17
N	וטריו	קלא	ש

המפקיד גמרא דף לה.

		: 🗖	٧

	Step 18: שאלה
<u>?ก</u> า	ומאי שנא לוה דמהימן ליה למלוה ומאי שנא מלוה דלא מהימן ליה ללו
43	.(Asks the שנא: (גמרא): שנא), and what's the, אוה דמהימן ליה למלוה, that the borrower is willing to trust the, ומאי שנא דלא מהימן ליה ללוה. and what's the difference (why is it) why the lender won't trust the borrower.
	Step19: תירוץ
: 🗆 -	לוה, מקיים ביה במלוה: תומת ישרים תנוזם. מלוה, מקיים ביה בלוה: וסכף בוגדים ישד
44	א מלוה and מלוה to one מלוה There is a fundamental difference in the attitudes of the מלוה and לוה to one
	another. לוה מקיים ביה במלוה, regarding the lender, the fulfills [applies] the פסוק of
	"תומת ישרים תנחם", "the perfection of the "straight" will lead them", meaning, because the מלוה is
	ישר, (straight) honest and trustworthy יד made him successful. Therefore, the ישר trusts the wealthier
45	. However, regarding the לוה, the is מקיים, he applies in him the פטוק of בוגדים of מקיים.
	", "the crookedness of the traitors will ruin (plunder) them", meaning, because the לוה has
	been dishonest די has made him poor. Therefore , the מלוה doesn't trust the poor about how much the משכון is worth.

1	כתה	/カザ)) /
N	וטריו	לא	שק

המפקיד גמרא דף לה:

#5	לא	1	D
II 🛩		/1	

Introduction

The משנה says: "שילם ולא רצה לישבעי", if the שומר pays and doesn't swear he is כפל. The brings a story where a מְחוֹיָב to pay and didn't. As a result the גמרא, judge, confiscated the בית דין, judge, confiscated a מפקיד and gave it to the בית דין confiscating someone's property is called a "שׁוֹמָא" (literally, שׁוֹמָא means an "evaluation", "שׁוֹמָא" evaluates the property before taking it). The בית דין goes on to discuss if 1. Is a שומר considered like the שומר actually paid? 2. Once בית דין בית דין confiscated being returned?

Step 1: מימרא

ההוא גברא דאפקיד כיפי גביה חבריה אמר ליה הב לי כיפי אמר ליה לא ידענא היכא אותבינהו, אתא לקמיה דרב נחמן אמר ליה כל לא ידענא פשיעותא היא זיל שלים. לא שילם. אזל רב נחמן אגביה לאפדניה מיניה. לסוף אישתכח כיפי, ואיקור. אמר רב נחמן הדרי כיפי למרייהו, והדרא אפדנא למרה.

1.	(The סוגיא begins with a story):, there was a man, who gave כיפי,
	(note: נומים translates this מפקיד, noserings) to be watched by his * The מפקיד returned
	and said, " בי ב , give me back my earrings", to which the נְּכָּדִ replied, " לא
	I don't know I put them". They came before (the היכא א of) who
	gave the following כל לא ידענא, anytime a שומר says "I don't
	(what happened to the פיקדון) it is considered to be negligence". Therefore * שלים , you must
	go and the מפקיד for the
2.	אילם, the שומר/נפקד didn't for the כיפי.
3.	אזל רב נחמן, R' Nachman, אגביה לאפדניה מיניה,
	and seized (took) the יפקד's, to give to the
	in exchange for his earrings.
4.	. לסוף לסוף were , the were
	found, and they had become more expensive.**
5.	שמר ר' נחמן must return the כיפי to their נפקד must return the הדרי, והדרא must return the כיפי
	owner (the) and he will return the the אפנדא to its original owner, the".
	** The כיפי became more valuable than the אפנדא. Note: The בבא בתרא in בבא בתרא descripes an
	average house as being 4x4 אמות and a mansion as being 10x10 אמות.

ר' וידר/כתה ו' שקלא וטריא

המפקיד גמרא דף לה:

					_	• '	0	٧	j

	Step 2: קשיא							
?"	<u>אמר רבא הוה יתיבנא קמיה דרב נחמן ופרקין המפקיד הוה, ואמרי ליה, "שילם ולא רצה לישבע</u>							
6.	אמר רבא אמר היתיבנא קמיה : אמר רבא, I was before, and we were learning, so I							
	said (asked) to him, " says that says that							
	if the שומר pays and doesn't swear, he is פיקדון <u>and any extra payments that come</u> from							
	it. Here too, פיקדון forced the שומר to for the פיקדון and he should therefore be allowed to							
	keep the כיפי? (Even though now they became more expensive and are worth more than what he							
	paid, just like a כפל that aquires the כפל)?							
	Step 3: תירוץ							
<u>.x:</u>	ולא אהדר לי. ושפיר עבד דלא אהדר לי. מאי טעמא, התם לא אטרחיה לבי דינא, הכא אטרחיה לבי די							
7.	רבא) continues): רב נחמן ,ולא אהדר לי didn't me.							
8.	רבא answers his own question): " ושפיר עבד דלא אהדר לי, it was good (correct) that							
	didn't me". מאי טעמא, what's the because, התם, <u>in our משנה</u>							
	אטרחיה לבי דינא, the שומר paid immedietly and didn't trouble (bother) the מפקיד to take him to							
	בית. <u>Therefore, as soon as the שומר pays he fully aguires the פיקדת</u> . But *, here in							
	this case, אטרחיה לבי דינא troubled the מפקיד to take him to דין. <u>Therefore the</u>							
	of our שומר when he pays', doesn't apply.							
	From this משנה we learn a חידוש (something new) about the אידוש four משנה: A משנה that pays for the פיקדון only gets the extras like איז מחל מחל מואר מואר מואר אומר אומר אומר אומר אומר							
7	1							
J	'he אמרא asks a קשיא on what רב נחמן did and then goes on a tangent about some general הלכות about שומא's.							
<u>የ ጎ</u>	למימרא דסבר רב נחמן דשומא הז							
9.	(The גמרא asks): "למימרא, do you mean to, that רב נחמן thinks/holds that a * can							
	be returned?" Is this why רי נחמן said יי, והדרא אפדנא ל, והדרא אפדנא ל							
	(This is actually a שאלה that will be discussed: When ב"ד seizes property from a לוה to pay his							
	his debts, to the מלוה, is this settlement permanent? <u>Or</u> , do we allow the לוה to redeem his							
42								

ר' וידר/כתה ו' שקלא וטריא

המפקיד גמרא דף לה:

MORTGAGED

MORTGAGED

MACRITGAGED

MORTGAGED

MORTGAGED

MORTGAGED

property back when he [eventually] gets the money? (This would be like mortgaging a property in Monopoly to get cash and then buying it back later on.)

Step 5: (דחיה) תירוץ

שאני התם דשומא בטעות הוה, דקא הוה כיפי מעיקרא.						
10. (The גמרא answers): פיפי, there, regarding the case of the כיפי, it was different than a						
regular אומא because the בטעות was בטעות, by דקא הוה כיפי מעיקרא, because the						
*were there from the beginning. Since the כיפי were still in the שומר of the שומר, it's as if						
they were still in the רב נחמן of the owner. Therefore רב נחמן had "no right" to take away the אפנדא.						
רב נחמן: אפנדא since he thought the כיפי were lost forever and the שומר would never pay. Had he known that the כיפי were around he would have never have taken the אפנדא. For this reason he ב״ד takes מפנדא forety in a מבנדא because the לוה because the אימֶבֶר״, a sale, "מֶבֶר״, a sale, it never goes back).						
The איטות brings 2 שומא is returned:						
Step 6: מימרא						
אמרי נהרדעי, שומא הדר עד תריסר ירחי שתא.						
11. (The 1st שיטה): says: A שומא, (evaluation) a repossession that ב"ד						
takes from a אוה and gives to the מלוה when he can't pay his debts are הדר,						
for up to תריסר ירחי שתא, # months.						
מימרא: Step 7:						
ואמר אמימר: אנא, וסבירא לי שומא הדר לעולם. 12. (The אמימר :(נהרדעא is in שומא opinion about what the אמימר הלכה is in אמימר שומא אמימר):						
said, "I'm from * is הדר לעולם, it is that a * is נהרדא, it is						
forever.						
מסקנא Step 8:						
והלכתא שומא הדר לעולם משום שנאמר ועַשית הישר והטוב.						
13. (The גמרא concludes): The הלכה is that a * goes back *, forever, משום שנאמר,						
because it says in the, " ועשית you should do what is "straight" and good",						
meaning, do what is right even though it is beyond the exact letter of the law.						

ר׳ וידר/כתה ו׳ שקלא וטריא

המפקיד גמרא דף לה:

Since the מלוה is only entitled to money, and he knows that the מלוה being forced into paying back with land, the מלוה doesn't expect to actually keep the land and he isn't קונה it fully. Therefore, once the לוה gets the money, the מלוה

:שם

The גמרא now discusses 5 הלכות related to שומא's.

should do what is טוב and return the שומא to him.

Step 9: (מימרא) 1#

<u>פשיטא, שמו ליה לבעל חוב ואזל איהו ושמה לבעל חוב דידיה, אמרינן ליה, לא עדיף את מגברא דאתית מיניה.</u>
14. (The case): פשיטא, it's, שמו ליה לבעל חוב , if בייד [evaluated and] seized property from
a לוה, a, to pay back his n , (the מלוה, and then the, the 1st
went, ושמה לבעל חוב דידיה, and had it evaluated and seized by his own ב
15. (The אמרינן ליה): אמרינן את, we to the 2nd בעל חוב/מלוה (who now has the property), לא עדיף את,
you are no better, מגברא, from the (meaning, the $1^{\rm st}$ מנניה, (בעל חוב/מלוה, whom you
are from. Meaning , the same way that
the $1^{ m st}$ בעל חוב/מלוה needs to return the שומא once
the לוה comes up with the money (because of the
פסוק of ו ו of וועשית ו of ועשית ו
(who has it now), must return it to בעל חוב 2#
the original לוה when he gets the money (because
of the of ועשית הישר והטוב (ועשית הישר והטוב of the of the of the holis (ועשית הישר והטוב =
״לא עדיף את. מגברא דאתית מיניה״
of the of ועשית הישר והטוב). (ועשית הישר והטוב =
of the of ועשית הישר והטוב of the of ילא עדיף את, מגברא דאתית מיניה" = Step 10: (מימרא)
of the of ועשית הישר והטוב (ועשית הישר והטוב 5 פולשית הישר והטוב 6 פולשית הישר והטוב 5 אורכה 2 פולבה 2 (מימרא) אורכה במתנה, ודאי הני מעיקרא אדעתא דארעא נחות, ולאו אדעתא דזוזי נחות.
of the of ועשית הישר והטוב (ועשית הישר והטוב = Step 10: הלכה #2 (מימרא) בנה, אורתא ,ויהבה במתנה, ודאי הני מעיקרא אדעתא דארעא נחות, ולאו אדעתא דזוזי נחות. 16. (The case): [If בייד seized property from a לוה to pay back his חוב and then the בייד אורעא (מלוה שור מלוה בעל חוב אור מוב מחוב הוב מחוב אור מוב מחוב בייד אורע מחוב ווישים אור מלוה שור מלוה בייד אורע מחוב מחוב מחוב אורע מחוב מחוב מחוב מחוב אורע מחוב מחוב מחוב מחוב אורע מחוב מחוב מחוב מחוב מחוב מחוב מחוב מחוב
of the of ועשית הישר והטוב (ועשית הישר והטוב = Step 10: (מימרא) 2# הלכה #2 (מימרא) הלכה #2 (מימרא) 2# הלכה #2 (מימרא) זבנה, אורתא ,ויהבה במתנה, ודאי הני מעיקרא אדעתא דארעא נחות, ולאו אדעתא דזוזי נחות. (מלוה בעל חוב seized property from a לוה to pay back his בייד and then the בייד (מלוה שוב to pay back his אורתא, or if he died and it to his went and did one of the following: אורתא, or if he died and it to his
of the of ועשית הישר והטוב (ועשית הישר והטוב = Step 10: הלכה #2 (מימרא) בלכה #2 (מימרא) אורתא ,ויהבה במתנה, ודאי הני מעיקרא אדעתא דארעא נחות, ולאו אדעתא דאוזי נחות. 16. (The case): [If בעל חוב seized property from a לוה to pay back his ב״ד and then the ב״ד (the מלוה שות מלוה ב״ד אורתא , or if he died and it to his sons, or if *, he gave it away as a present.
of the of הישר והטוב (ועשית הישר והטוב = Step 10: הלכה #2 (מימרא) Step 10: הלכה #2 (מימרא) הלכה #2 (מימרא) 16. (The case): [If בנה, אורתא ,ויהבה במתנה, ודאי הני מעיקרא אדעתא דארעא נחות, ולאו אדעתא דזוזי נחות. (מלוה בשל חוב seized property from a לוה pay back his חוב and then the ב"ד (the mand did one of the following: אורתא , if he it, wirth, or if he died and it to his sons, or if ב, he gave it away as a present. 17. (The national service of the following and these we say that, if the mand did one of the following are it to his sons, or if and then the jet of the following are it to his sons, or if and then the jet of the following are it to his sons, or if and then the jet of the following are it to his sons, or if and then the jet of the following are it to his sons, or if and then the jet of the following are it to his sons, or if and then the it to his sons, or if and then the it to his sons, or if and then the it to his sons, or if and then the it to his sons, or if and then the it to his sons, or if and then the it to his sons, or if and then the it to his sons, or if and then the it to his sons, or if and then the it to his sons, or if and then the it to his sons, or if and then the it to his one of the following are in the it to his one of the following are in the it to his one of the following are in the it to his one of the following are in the it to his one of the following are in the it to his one of the following are in the it to his one of the following are in the it to his one of the following are in the it to his one of the following are in the it to his one of the following are in the it to his one of the following are in the it to his one of the it to his one of the following are in the it to his one of the following are in the it to his one of the followin

ר׳ וידר/כתה ו׳ שקלא וטריא

המפקיד גמרא דף לה:

		:	D'	ש

with the money. Therefore, since they only accepted the land thinking that it is completely and permanently theirs, in all of these cases the ארעא does not have to be returned to the לוה

Step 11: מימרא) 3# הלכה

שמו לה לאשה, ואינסיבא, או שמו מינה דאשה, ואינסיבא, ומתה, בעל בנכסי אשתו, לוקח הוי, לא מיהדר ולא מהדרינן ליה

8. (The case): If אינסיבא evaluated and seized land for a חוב owed to an *, and then אינסיבא, she					
got (and now her husband owns all of her possesions). Or, שמו מינה דאשה, if ב"ד, if ב"ד					
seized property from a woman, *, and then she got married, ומתה, and then, in both of					
these cases the woman					
9. (The בעל בנכסי אשתו: , a husband regarding the of his wife who died, לוקח הוי, is					
considered to be like a לא מיהדר, (as we learnt before regarding בעל חוב, if the בעל חוב					
it) we don't return property that the husband "inherted" from his late wife to the לוה who					
wants to redeem the ולא מהדרינן ליה, and we don't return property to a husband when he					
comes to redeem his late wife's שומא (since it occurred before they were married).					

1	לכתה	ר' וידר/
N	וטריו	שקלא

המפקיד גמרא דף לה: Step 12: ראיה

:שם

	A . 1	
•	11717	1771
•	717 IZ	נכסי

When a woman gets married her husband acquires everything that she owns. If a woman wants, she can hold onto her own possesions by writing in her בָּהֶי מְלוּג that they are וָכְהֵי מְלוּג of הַלכה of נְבָּהֶי מְלוּג is that the actual items or property belong to the woman (the קרן) but her husband receives any profits that they make. Full control of the נְבְיֵּי מְלוּג return to the woman if her husband dies or they divorce. If **she** dies the גָּבֶי מְלוּג fully belong to her husband.

מוציא מיד הלקוחות

As we've been discussing, if someone owes money, the בעל חוב can take land instead. If someone sells their land after they already owe money, the בעל חוב is allowed to take it away from the לקוחות, the buyer. Similarly, if someone sells land to two different people, the one who bought it first can take it away from the 2nd לוקח.

דאמר רבי יוסי בר חנינא: באושא התקינו, האשה שמכרה בנכסי מלוג בחיי בעלה, ומתה, הבעל מוציא מיד הלקוחות
20. (The גמרא explains): רבי בר חנינא said, in אושא (when סנהדרין went into אושא in אושא) they
were מתקן, that an * that her גְּבְיֵי מְלוּג to someone else (MEANING: that the
לוקח, the buyer, will own the קרן, instead of her, $\underline{\mathit{IF}}$ her husband dies or they divorce. But , while
they are married the husband continues to get the פירות) in the lifetime of her and
then she, her husband can take them away from the לקוחות, the
21. (The בעל is considered to be like at regarding his wife's
property. Therefore, the husband can say to the לוקח (who bought the גּבְּםִי מְלוּג from his wife), "I'm
considered to be the <u>first buyer</u> on this property (<u>since I got married before you bought it</u>), and I
have the rights to take it back".
22. So too in regards to a שומא, the husband is considered to be like a לוקח, a Like a
buyer, לא מהדר, the husband doesn't
need to return property his wife (who
died) received as a ולא מהדרינן. שומא
ליה, property taken from his wife as a
שומא, does not have to be returned to
him.

ר' וידר/כתה ו' שקלא וטריא

המפקיד גמרא דף לה:

Step 13: הלכה #4 (מימרא)					
אגביה איהו בחובו, פליגי בה רב אחא ורבינא חד אמר הדרה, וחד אמר לא הדרה. מאן דאמר לא הדרה סבר האי זביני מעליא היא, דהא מדעתא דנפשיה אגביה. ומאן דאמר הדרה סבר לא זביני מעליא הוא, והאי דאגביה מדעתיה ולא אתא לדינא, מחמת כיסופא הוא דאגביה.					
23. (The case): If the לוה comes on his own and offers to pay his חוב, his					
, with his קרקע, his land. (Here, ב״ד didn't come and force					
him to pay with his land.)					
24. (The פליגי בה: it's a between and חד אמר , one says					
*, the land is returned to him (like the אמר לא), and one says					
that the land does not have to be to him.					
25. (The סבר , לא הדרה explains): מאן דאמר, the who he thinks/holds, that האי					
הוא , this was a valid sale (the קרקע in exchange for the דהא מדעתא). דהא מדעתא					
אגביה, because the לוה offered to pay it on his own אגביה, the opinion					
that holds the קרקע must be returned, סבר, he, אביני מעליא הוא, this was not a valid					
לוה offered to pay his land on והאי דאגביה מדעתיה ולא אתא לדינא offered to pay his land on					
his was, because of embarrassment . <i>Therefore</i> , the מצוה of of					
applies, and the שומא must be					
Step 14: (שאלה/תירוץ) #5					
ומאימת אכיל פירי? רבה אמר מכי מטיא אדרכתא לידיה. אביי אמר עדיו בחתומיו זכין לו. רבא אמר מכי שלימו					
ימי אכרזתא:					
26. (The אימת , מלוה asks a שומא on land and gives it to the מאימת, from					
, does the בעל חוב fully acquire it so that he's allowed to start, eating (אכיל) its?					
27. (The מכי מטיא אדרכתא לידיה holds, רבה holds, מכי מטיא אדרכתא לידיה, from the					
moment the שטר א reaches his, the מלוה is allowed to eat the פירות of					
the לוה's field.					
אביי א holds, אדרכתא the is soon as the sign the אביי is					
allowed to eat from the, even though the שטר אדרכתא hasn't reached his hands yet.					

ר׳ וידר/כתה ו׳ שקלא וטריא

המפקיד גמרא דף לה:

שם:

29. מבי שלימו ימי אכרזתא holds, מכי שלימו ימי אכרזתא must wait even after the _____ reaches his hand until after the days of "calling out" the land (to auction it to the highest bidder) are completed.

The שומא Process						
דין תורה	If a לוה owes money and doesn't pay for 30 days past being due, the בעל חוב /מלוה then takes him to ביד. בית דין typically grants the ט 40 more days to pay.					
שטר אדרכתא	If the חוב continues to default on his חוב past the 90 days, בית דין writes a שטר אדרכתא. This שטר grants permission to the בעל חוב to collect the debt from any property owned by the לוה.					
שומא	If the בעל חוב finds land to collect from, שומא first makes a שומא, an evaluation of what the field is worth.					
הכרזה	After בית דין makes a לוה they still want to make sure that the בית דין is getting its complete value. Therefore הכרוה makes a הכרוה: They announce that the land is being auctioned off for 30 days. Once buyers come and make offers we know how much the land is really worth.					
שלימו ימי אכרזתא	After the 30 days are up, בית דין gives the land to בעל חוב as payment. (If the בית דין doesn't equal the value of the land, שוב will sell it in the auction)					